

ובאותו זמן עדיין היה סיחון קיים, שכן אחר מותו של אהרן בא סיחון להילחם בישראל, כפי שיתבאר בעזה"י להלן.

וחודש שבט שאחר מיתת סיחון עדיין היה בשנת ארבעים לצאתם מארץ מצרים, כמו שנאמר, "וַיְהִי בְּאַרְבָּעִים שָׁנָה בְּעֵשְׂתֵי עָשָׂר חֹדֶשׁ בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ דָּבַר מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל אֲשֶׁר צָוָה ה' אֹתוֹ אֲלֵהֶם. אֶחָרִי הִכְתוּ אֶת סִיחֹן מֶלֶךְ הָעַמְרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבוֹן וְאֵת עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּעֵשְׂתֵּרֶת בְּאֲדָרְעִי. בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בְּאֶרֶץ מוֹאָב הוֹאִיל מֹשֶׁה בָּאֵר אֶת הַתּוֹרָה הַזֹּאת לְאָמֹר: " (דברים א' ג-ה'), ואף שלא נתפרש בכתוב הזה, שהכוונה לשנת ארבעים לצאתם ממצרים, כן יש ללמוד בגזרה שווה מהכתוב הנזכר לעיל, שנאמר בו בשנת ארבעים, ונתפרש בו ליציאת מצרים.

למדנו שבשנים הנמנות ליציאת מצרים, חודש אב קודם לחודש שבט, ואם כן, כל החודשים שמאב ועד שבט אינם ראש השנה.

דף ג'

אמנם עדיין יש להסתפק בכל החודשים מאדר ועד אב [אדר-ניסן-אייר-סיון-תמוז-אב] מי מהם תחילת השנה.

ואמרו שחודש אייר וודאי אינו תחילת שנה, כי מבואר בכתובים, שחודש ניסן וחודש אייר הסמוך לו שניהם באותה שנה, שכן הקמת המשכן היתה בחודש ניסן בשנה השנית, כמו שנאמר, "וַיְהִי בַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן [=ניסן] בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִיָּה בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ הוֹקֵם הַמִּשְׁכָּן" (שמות מ' יז), ומסעם הראשון היה בחודש אייר שאחר הקמת המשכן, והיה גם כן בשנה השנית, שנאמר, "וַיְהִי בַשָּׁנָה הַשְּׁנִיָּה בַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי [=אייר] בְּעֵשְׂרִים בַּחֹדֶשׁ נִעְלָה הָעֵנָן מֵעַל מִשְׁכַּן הָעֵדֻת" (במדבר י' י"א).

וכמו כן חודש סיון גם כן אינו תחילת שנה, שכן חודש סיון שאחר יציאתם ממצרים עדיין נחשב כשנה הראשונה, כמו שנאמר, "בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי לְצֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם בְּיוֹם הַזֶּה בָּאוּ מִדְּבַר סִינַי" (שמות י"ט א'), ואם היה נחשב כשנה שניה, היה צריך לומר, "בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי בשנה השנית לְצֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם".

אבל עדיין יש להסתפק בארבעה חודשים אלו, אדר ניסן תמוז ואב, מי מהם הוא תחילת השנה.

ולא נתבאר לפי המסקנה, מנין שאנו מונים את השנים ליציאת מצרים מחודש ניסן. ואפשר

חמישי ששי שביעי במניינו למנין הראשון מניין. [תוס'].